

Сабурова О. Д.

здобувач вищої освіти освітнього ступеня “Бакалавр”

спеціальності 013 Початкова освіта

Кременчуцький педагогічний коледж

імені А.С. Макаренка

м. Кременчук

Науковий керівник: Яценко Т. В.

кандидат психологічних наук,

завідувач кафедри педагогіки та психології

дошкільної освіти та гуманітарних дисциплін

Кременчуцький педагогічний

коледж імені А.С. Макаренка

м. Кременчук

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СТОРІТЕЛІНГУ ЯК ЕФЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ

У світі сучасних технологій в умовах постійного оновлення інформації відбувається сприймання великого обсягу матеріалу, що постійно вимагає нових способів його освоєння. Величезна кількість інформації, яку повинні переробити учні і вгамувати потребу в нових знаннях росте, і, відповідно, зростає необхідність залучення до читання. Встановлені стандартом вимоги до результатів навчання учнів викликають необхідність в зміні змісту навчання на основі принципів метапредметності як умови досягнення високої якості освіти.

Формування навичок читання і роботи з текстом — одне із завдань, поставлених державним освітнім стандартом основної загальної освіти [1]. Стандарт підкреслює важливість і необхідність навчання смислового читання в освітніх організаціях і зазначає, що читання носить «метапредметний» характер. Смилова сторона включає в себе розуміння змісту сенсу

прочитаного матеріалу, вміння оцінювати і інтерпретувати прочитане, а це, в свою чергу, заповнює глибину, повноту, точність і продуктивність читання. Важливо організувати спільну діяльність всіх учасників навчального процесу з розвитку інтересу до читання в учнів школи і залучити їх до читання літератури на друкованій основі, сприяти розвитку творчих здібностей, пов'язаних з читацьким сприйняттям на уроках не тільки гуманітарних, а й природничо-наукових дисциплін.

В освіті активно впроваджується колись забутий, але добре перевірений спосіб «розповідання історій», який отримав назву «сторітелінг» — від англійського *storytelling*: *story* — історія і *telling* — розповідь, вперше використаний керівником однієї з корпорацій США Д. Армстронгом для поліпшення показників роботи компанії і швидкого навчання новачків, де «одним із принципів стає зв'язок теорії з практикою» [2].

Сторітелінгом зацікавлені і педагоги, і психологи в усьому світі, оскільки подання матеріалу у формі розповіді історій розвиває у здобувачів освіти уяву, логіку та підвищує рівень культурної освіти. Історії дозволяють розповісти про те, як приймаються рішення та будуються стосунки. Через обмін історіями, вибудовуючи емоційні зв'язки, вихованці та педагоги створюють правильні й більш якісні взаємостосунки.

Сторітелінг в освіті – це створення емоційних зв'язків, за допомогою яких можна привернути увагу учнів, розставити потрібні акценти, загострюючи увагу на важливі речі.

У даний час цей метод зарекомендував себе як ефективний засіб вибудовування зовнішніх і внутрішніх комунікацій, донесення до аудиторії інформації шляхом розповідання зворушливої, смішної, часом повчальної історії з реальними або вигаданими персонажами. Інформація при цьому міцно засвоюється, оскільки несе в собі смислове навантаження.

Педагоги використовують два типи сторітелінгу. Класичний: учителем підноситься реальна життєва ситуація; учні сприймають інформацію як

трансляцію знання, одягнену в яскраву форму історії, що легко та швидко запам'ятовується. Другий тип сторітелінгу – активний, особливістю якого є надання шаблону історії. Учні залучаються до процесу створення історії, слідує завданням і рекомендаціям вчителя, моделюють різні ситуації, шукають шляхи виходу, аналізують [3].

До видів сторітелінгу можна віднести наступні:

- соціальний сторітелінг. У суспільстві люди можуть об'єднуватися за інтересами, напрямками роботи. У цьому випадку інформація подається у вигляді розмов, пліток, чуток, які передаються від одного іншому;
- культурний сторітелінг. Це повчальні історії-розповіді, в яких зачіпаються поняття моральності і моралі;
- загадковий сторітелінг або фентезі. До цього виду належить та інформація, яку неможливо, часом і складно перевірити, переконатися в достовірності розповіді, але тим не менш сам сюжет хвилює і збуджує, викликає різноманітні почуття страху, сум'яття.
- сімейний сторітелінг. Розповідь може стосуватися теми родинних стосунків, традицій поколінь, їх досягнень [3].

Розглядаючи сторітелінг як техніку подачі навчальної інформації, необхідно враховувати кілька моментів: вікові особливості учнів, інтелектуальний та емоційний рівень їх розвитку. Мистецтво писати і розповідати захоплюючі історії можна опанувати, читаючи художню і наукову літературу.

У цьому випадку учням потрібно зрозуміти сенс історії. Правильно використовуючи метод сторітелінгу можна донести до учнів належну інформацію з першого разу, не змушуючи учнів задаватися питанням: «Що мав на увазі автор історії?» Для цього існують правила сторітелінгу:

- історія повинна бути короткою і легко запам'ятовуватися;
- розповідати історію потрібно неформально, доступною мовою;
- важливо, щоб оповідачеві довіряли;

- розповідь не повинна містити повчань;
- історія повинна бути пов'язана з реальною ситуацією, про яку розповідається [4].

Текст історії не повинен бути нудним, його призначення — привернути увагу аудиторії, мотивувати слухати далі. До критеріїв хорошої історії відноситься така властивість, як стійкість історії до збереження своїх ключових послань при множинних переказах.

Компонентами історій можуть стати яскраві вигадані персонажі — герої, які однозначно зацікавлять аудиторію слухачів. У всіх персонажів повинні бути свої особливості характеру, які будуть відобразитися в розказаних подіях. Головний герой обов'язково повинен викликати симпатію. Розповідь повинна мати здатність виділятися, створювати емоційну відміну, мати позитивний заряд. У ній присутні гумор, спонукання до дії, витонченість запропонованих рішень. Історія повинна бути переконливою, мати пояснювальну силу, відповідати спостережуваним фактам [5].

Висновок: Професійна педагогічна література пропонує безліч засобів для урізноманітнення способів проведення навчального заняття, щоб знайти підхід та зацікавити будь-якого учня, студента. Сторітелінг – це один із таких засобів. Його перевага у тому, що він не вимагає витрат і може бути застосований у будь-якому місці та у будь-який час.

Сторітелінг може стати цікавою частиною будь-якого навчального заняття. Він допоможе молоді розвинути креативне мислення, ораторські навички та подолати страх публічних виступів.

Мистецтво сторітелінгу — це один із найприродніших і водночас найефективніших способів надавати навчальному процесу особливої якості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державний стандарт базової середньої освіти від 30 вересня 2020 р. № 898.
2. Колікова Є. Г., Бабин Є. Н. Интеграция урочной и внеурочной деятельности в предметной области «Технология». *Науково-методичний електронний журнал «Концепт»*. 2017. № 5. С. 171-176.
3. Гич Г. М. Сторителінг як інноваційна методика формування мовної компетентності. *Науковий вісник Миколаївського університету ім. В. О. Сухомлинського*. 2015. № 4. С.188-192.
4. Куш Т. В. Майстерня креативності. *Науково-методичний журнал «Педагогічна майстерня»*. 2016. № 4. С. 30-37.
5. Далецька М. Е. Многоликий сторителлинг: современные технологии или хорошозабывтое старое? *Библиотека в школе. Первое сентября*. 2014. № 3. С. 19-23.